

лѣдство прѣминало у бранденбургски ти курфирети (отъ родъ тѣ на *хохенцолернити*) и се съединило съ Бранденбургъ.

Истински основатель на Пруско то могъшество билъ *Фридрихъ Вилхелмъ*, когото прѣкоросвали »великий курфиретъ« (1640—1688 год.). Той порастналъ верѣдъ кървави ти събития на Тридесетогодишна та война. Герой тѣ на тая война, Густавъ Адолфъ му направилъ голѣмо впечатление, та велъ да го подрѣжава. Освѣнъ това, нѣколко години отъ младостъ та си Фридрихъ Вилхелмъ прѣкаралъ въ Холандия. Тамъ въ Лейденско то всеучилиште той съ присърдце училъ историята и езици ти и въ съшто то врѣме съгледвалъ какъ работеть велики ти държавни люде на народоправление то. Съшто така тамъ той велъ първи ти уроци отъ военно то искусство, като велъ участие въ война та на Холандия съ Испанци ти. Той като гледалъ промишленность та на народъ тѣ и цвѣтушто то състояние на тая земя, турилъ на умъ тѣ си, кога се върне у дома си, да подобри стопанство то на своя та държава, която освѣнъ дѣто била земя та и безродна пѣсъклива, нѣ оште била и съсипана отъ дълговрѣмни ти войни.

Фридрихъ Вилхелмъ най-много гледалъ да нагласи редовна войска. Великий Курфиретъ, като ималъ доста войска на онова врѣме, намѣсилъ се въ война та на Германия съ людовика XIV, който повдигналъ срешта него Шведи ти. Шведи ти налѣтѣли на Брандебургско то курфиршество; нѣ великий курфиретъ ги разбилъ съвсѣмъ при Фербелинъ (1675 год.). Шведи ти се броили на онова врѣме най-силенъ народъ въ сѣверо-источна Европа; нѣ Прусия като ги побѣдила и призела отъ тѣхъ нѣколко земи въ Померания подигнала се на високо въ редъ тѣ на европейски ти държави. Прѣзъ останало то врѣме на цароване то си Фридрихъ Вилхелмъ залѣгалъ само за вътрѣшно то добро на държава та си: правилъ фабрики, пътишта и вади, гри-